

Ach, ma mila, rozmila,
pojedzemy do pola,
ach, tum uzučkum cestečkum
k Holomuci městečku.

Do kostela chodzila,
Pana Boha prosila,
aby svojeho mileho
za sedym let spatřila.

Sedmy roček dochodzi,
mily z vojny přichodzi

na pěknym vranym koničku,
prstenek ma na prstu.

Když ho mila spatřila,
hnedky k němu běžela,
jak prstenek uzdržela,
před koničkem omdlela.

Ptam se ci ja, ma mila,
jak si se mi chovala?
A jesli si ty keru noc
při sobě keho měla?

Ja sem se ci chovala,
jako na mne naleži.
Jedno v kolibečce leži,
to druhe za mnu běži.

Dy si se tak chovala,
jak na tebe naleži,
tu maš svůj zlaty prstenek,
ode mne pryč odejdi.

761. TĚŽKO VYCHOVANÝ

1643.

Z Bohutic. Erb. III. 68

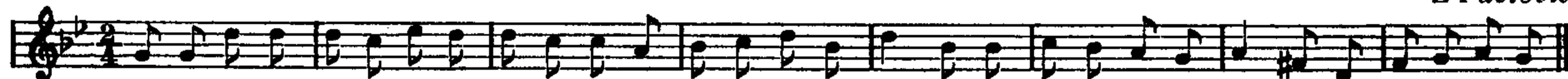
Co ste, ma-měn-ko, se mnó vy-stá - ly, z ru-čenky na ru-čen-ku na-pře-klá-da - ly.

[: Co ste, maměnko, se mnó vystály! :]
[: Z ručenky na ručenku :] napřekládaly.
Ledva dorostám mám byt vojákem,
ani jsem nepočal byt chvílku sedlákem.

A už já musím pryč mašírovat
a mý starý rodiče tady zanechat.
A mý rodiče starý, rozmilí,
jak mě pro vás velice mé srdce bolí.

1644.

Z Pavlovic

Dyž jsem na ko - níčka se-dal, můj ta - ti-ček na mně vo-lal: Ei, sy - nu, sy - nu mi - lý, já jsem tě těžko choval.

Dyž jsem na konička sedal,
můj tatíček na mne volal:
Ei, synu, synu milý,
já jsem tě těžko choval.

Třeba ste mě, můj tatíčku,
třeba ste mě těžko choval,
to je mně nejlitější,
že ste mě na vojnu dal.

1645. (*Sr. nápěv 156 [327]*)

Od Buchlova a Příbora

Že-nil bych se, a - le nesmím, chu - do-bné ma - te - ře su syn, chu - do-bné ma - te - ře su syn.

Ženil bych se, ale nesmím,
[: chudobné mateře su syn. :]

Ve dně šila košulenu,
v noci přadla kúdelenku.

Když mě těžko vychovala,
na vojnu mě dat musela.

Chudobná mě máti měla,
pocitivě mě vychovala.¹⁾

Ve dně šila, v noci přadla,
pocitivě mě vychovala.²⁾

¹⁾ Chudobné jsem matičky syn,
po světě se tulať musím.

Moja matička chudobná
vychovala mě, jak mohla.

²⁾ a přec na mně nic nekradla.